

netop at gennemføre denne Bane. Den høitærede Minister prøvede i Gaar paa en Motivering af netop den Retning, Forslaget gaar ud paa, og han sagde, at man skulde vogte sig for den Forestilling, at Trafiken helst burde føres over Esbjerg, og der var forskellige andre jydskke Gaane, hvorover Trafiken lige saa godt kunde gaa. Men det passer slet ikke paa Hobro: thi Hobro er stillet saaledes med Hensyn til Søfart, at Dampskibe, der stikke over 9 Fod, ikke kunne gaa over Hals Barre. Det var altsaa slet ikke nogen Motivering, den høitærede Minister kom med, og jeg kunde derfor ogsaa gjennem hans Udtalelser i Gaar have ønsket yldigere Oplysninger om, hvorfor han holder paa denne Bane. Jeg har ikke Grund til at være utilfreds, jeg kan kun glæde mig over, at mit Standpunkt fra dengang er blevet Regjeringens Standpunkt, og at det Standpunkt, jeg dengang anbefalede, nu efter al Sandhjørighed vil udføres i en Lov. Jeg gjorde ved forrige Behandling to Hensillinger. Den ene var, at Tilskudet fra Kommunerne, som i Lovforslaget var sat til 50,000 Kr., maatte blive betydelig nedsat. Det er kun blevet nedsat til 40,000 Kr. og sat til samme Størrelse som Tilskudet til Slagelse—Næstved—Banan. Nu forekommer det mig — jeg maa atter her minde om Fortiden — at der har været en Tilbøjelighed, en i høi Grad berettiget Tilbøjelighed, til at stille disse Egne forskjellig, og jeg finder det saare rimeligt, idet Slagelse—Næstved Egnen paa Grund af hele Befolkningen og Kommunens Størrelse er laant bedre skicket til at bære det store Tilskud end Egnen mellem Hobro og Vøgtør. Heller ikke dette indeholder Betænkningen det Mindste om. Betænkningen siger, at Tilskudet til Hobro—Vøgtør Banen skal være netop lige saa stort som til Slagelse—Næstved Banen. Jeg vil virkelig udtale min Betænkning over, at Betænkningen, der kommer fra et Udvalg, der har Thingets fulde Tilslutning — det kan ikke negtes, at det er en Praxis, der er bleven dannet her i Thinget, at man siger Ja og Amen til omtrent Alt, hvad Finansudvalget kommer med — indeholder saa overmaade ringe Begrundelse af, at disse to Egne stilles lige med Hensyn til Tilskudet. Saa gjorde jeg endvidere en Hensillling ved forrige Behandling om, at de Arealer, der ligger mellem Hobro Station og Hobro By, gjennem denne Lov maatte blive indlemmede i Byen. Jeg har tidligere udførelig udtalt mig om Grunden til denne Hensillling, og jeg vil sige, at jeg, der altsaa repræsenterer en Egn, der er en af de Egne, der have mindst Interesse af

denne Bane, men dog maatte nogen, maa gaa ud fra, at det vilde være rimeligt, om Finansudvalget havde gjort en Bemærkning i Betænkningen om Grunden til, at det ikke havde taget denne Hensillling til Følge. Thi hvis Lovforslaget fører til, at dette Distrikt bliver indlemmet i Byen, faar Jernbanen fra Hobro til Vøgtør væsentlig kun Interesse for et Par velhavende Selvbestattere i Hobro, men ikke for den store Befolkning, der er afstaaen fra al Handel og Næringsdrift paa Strækningen mellem Stationen og Hobro By. Det er af rent politiske Grunde, at Byraadet har nægtet at indlemme dette Areal i Byen, og jeg maa derfor anmode Finansudvalgets ærede Ordfører om at oplyse, hvorfor man ikke har taget Hensyn til denne Hensillling, som dog forekommer mig at maatte have Interesse for det politiske Parti, for hvilket han er Ordfører.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Jeg skal indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) motiverede jo sin Stilling til Sagen meget udførelig og var inde paa en hel Del Ting, hvoriblandt der var Meget, som ikke vedrører dette Lovforslag. Det ærede Medlem undlod ikke at insinuere, at Regjeringen og de Folk, der førte an, kun toge Hensyn til visse enkelte Egne i Landet, særlig til Riøbenhavn og dens Omegn, og ikke havde Blik for de jydskke Interesser, og navnlig ikke for de mindre velstillede Egenes Interesser med Hensyn til Landbruget. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde have undladt at komme med denne Slags Insinuationer. De høre ingen Steder hjemme, og det følger af sig selv, at de ere urigtige. Det ærede Medlem kan have et andet Syn paa Forholdene end jeg, det har det ærede Medlem Lov til. Men det ærede Medlem har ikke Lov til at forudsætte, at man skulde med Billie — og det var det, han sagde — tilfidesætte væsentlige Interesser i Landet. Og det hjælper i saa Henseende ikke meget, at det ærede Medlem vilde forudsætte, at jeg dog var saaledes bestaffen, at jeg kunde omvende mig og saae Blik for det, som jeg nu ikke havde Blik for. Det skal jeg overlade til det ærede Medlem, om han mener eller ikke mener, men, som sagt, jeg maa protestere imod hans Insinuationer. Ligeledes vil jeg protestere imod, at jeg skulde have særlig Interesse for Hobro og imod, at jeg skulde have truffet Afstaler med noget Menneffe udenfor denne Sal. Naturligvis har jeg ikke det. Det kunde ikke falde mig